

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Censvra P. Fr. Ioannis Pontij Legionensis, Theologiæ Proffessoris ex sacro
ordine Minimorum, Consultoris, & Qualificatoris in Regio Senatu suprem ac
vniuersalis Inquisitionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

gia horum librorum Mysticam non debet reputare contrariam: ni velint veritatem in parabolis damnare, & aurum in cancellaturis argenteis despicere; mannaque cœleste, eo quod paucorum solitariorum, & à mundi Ægypto segregatorum cibus sit, fastidire. Cum autem absurdâ hæc minime debeat admitti, multo minus damnare decet prædictasphrates, & Mysticæ Theologiæ locutiones, quas Author spiritu simul & eruditione insigni in hilce libris usurpat cum utilitate multorum: ita Censo. Saluo meliori iudicio.

In Collegio S. Thomæ Matriti 12. Iulij 1623.

M. Fr. Franciscus & Araujo. &c.

CENSURA

P. Fr. Ioannis Pontij Legionensis, Theologia Professoris ex sacro ordine Minimorum, Consultoris, & Qualificatoris in Regio Senatu suprema ac uniuersalis Inquisitionis.

 Vbente Cels. V. lustrauit opera Spiritualia à sancto & Mysticō Doctore V. P. F. Ioanne à Cruce primo Discalceato Illustrissima Religionis B. V. de Monte Carmelo edita; vna cum delineatione vitæ eius & introductio ad hæc eadem opera per R. Pat. Ft. Hieronymum aucto Iosepho Historiographum meritissimum, eiudem ordinis composita: Cuius florentissimæ reformationis meminisse videtur D. Ambrosius sermone 83. his verbis. *O hereditas certe pretiosa, in qua plus relinquitur quam habetur, plus consequitur qui accipit, quam posideat qui largitur; pretiosa plane hereditas, qua dum à Patre transfertur ad Filium; meritorum quoque favore duplicatur. Hi ergo præclarissimi filij S. Eliam parentem suum confitentes, etiam Mysticum hunc Doctorem F. Ioannem à Cruce obseruantis suæ Restauratorem agnoscunt, qui ob præclara sua scripta, iure & iustitia Mysticæ Theologiæ Doctoris Eximij nomen sibi vindicat. Siquidem de hac lapida scientia, teste S. Ambrosio epist. de dedicatoria in Apologia Davidis, nemo loqui potest nisi qui scripturas omnes penitus excuscerit, imbibiter, concixerit, tantoque r̄su contexerit, ut in naturam abiisse videatur; prout tradidit D. Anastasius Nicenus q. 78. dum explicat c. 13. S. Matth. loquens de illo qui ad proximorum emolumenū libros euulgat. Per laboriosam (inquit) diuinarum Scripturarum lectionem sibi recondit thesaurum veterū, & noui testamenti, & ex eo exprimit tempore disputationis, quod ruinum in modum exequitur Mysticus Doctor S. P. F. Ioannes à Cruce, in librorum suorum canticis Mysticis, ē quibus eiusmodi diuini amoris radij prodeunt, vt tam hoc nostro, quam etiam alijs futuri seculis, de ipsis vere dici possit, quod de alijs similibus sanctissimi cuiusdam viri libris protulit Magnus Isidorus Pelusiota lib. 4. Epist.*

Quem.

Quemadmodum enim inquit fax in illuminata nocte apparet, sua sponte oculos allicit, sic virtus omnes homines illuminare apta nata est. Nec in solos homines virtus vim habet; felicissime in libris huiusmodi varietas, & Angelos admiratione sparserit, moueat vel astra matutina, & filios Dei in iubilium ad libri voces suborta claritudo; Intellexet etiam lectoris lumine illustrans & Christi Iesu amore voluntatem inflammas, vnde si ad illorum omnium noritiam peruenient, qui & sequi & scire cupiunt iter unionis cum Deo, ut verbis D. Basilius utar, in simili occasione prolatis oratione prima, *accensi fide, persistent operibus veri luminis relucens*. Quapropter censeo Celsitudinem Vestram posse facultatem date ut communis lucetur liber iste; utque commune bonum; omnibus communiter impressus, communis fiat &c. Datum in Conuentu Victoriae Matriti, ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, die 17. Maij Anno 1629.

Fr. Ioannes Pontius de Leon Supremae
Inquisitionis Qualificator.

CENSURA

Reuerendissimi & Illustrissimi D.D.F. Augustini Antolines, ex Ordine D. Augustini, Episcopi Ciuitatensis, Salmanticae prius Primae Cathedrae Theologiae moderatoris, deinde Archiepiscopi S. Iacobi.

MIdilibum serui Dei ac V.P.F. Joannis à Cruce: in quo denudationem animae à rebus omnibus extra Deum, & sui ipsius abnegationem (de qua Christus loquitur in Euangeliō) lucidissimè demonstrat. Eandem ad proximū redit, liquidam reddit, lectorumque allicit, sacrae Scripturae Testimonij, ad suum institutum apposite adductis, excellenter vritur. Haud obscure indicat spiritum, ac Cœlestem lucem, quibus, dum scriberet, affluebat: adeò ut non immerito de sua doctrina cum Christo D. affirmare possit: *Mea doctrina non est mea, sed eius, qui misit me* Petrus. Mea doctrina non est mea sed Domini, qui misit me, & in me locutus est. Maximum profecto bonum fuit, quod in lucem prodierit, pro illis animabus, quæ orationem frequentant, earumque directoribus: In quorum fidem manu propria subscribo, apud S. Philippum Matriti, 4. Septembbris, 1623.

F. Augustinus Antolines Episcopus
Ciuitatensis.

APPRO-

B.
Ioannis
à Cruce

Opera
Mystica
NVI
.12.